

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Beklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilatkoztatók: garmond sora után 20 krajczár ártendő.

Medálías világ.

És anynyi balszerencse közt és oly sok vizsály után végre küszöbön áll a — medálías világ.

A magyarok jó királya Deczember 2-án tölti be ötvenedik évét annak, a mióta átvette az uralkodást Ausztriában.

Ebből az alkalomból egy néhány millió arany, ezüst és bronz medálíát készítettek — Ausztriában és ezekből osztogatni fognak jó néhány százezer darabot Magyarországon is, az arra érdemesült magyaroknak.

Szóval Ferencz József az osztrák császára most következő deczember 2-ikán uralkodásának 50-ik évfordulóját ünnepli.

Sokaknak az a véleményük, hogy a mikor egy uralkodó jubilál, akkor vele örüljenek és vele ünnepeljenek a népei is és alattvalói gyönyörűségeket leljék abban a medálíában, a melyet az alkalomból a felség kegye egyik-másikának a mellére tűz.

Rendes körülmények között, a jelenlegi uralkodók sorában kétségkívül éppen Ferencz József számíthat leg több joggal arra, hogy — a mikor ő egy ilyen nevezetes ünnepet ül, ebben valamennyi alattvalója tiszta szívvvel és örvendőző lélekkel őszinte részt vegyen.

És első sorban éppen a magyar nemzet az, a mely a históriában is megörökített alattvalói hűsége és lojalitásában valamennyi más nemzetet megelőz.

Nem szükséges bizonyítanunk, hogy a magyarnak a király iránt való hűsége ép olyan törhetetlen, mint ragaszkodása ahhoz a földhöz, melyet őseink kihullott vére szentelt meg.

Ebben — azt hisszük — magának a királynak sincs oka kételkedni.

Ferencz József mindig bizton számíthatott eddig is, és számíthat ezután is a magyarra Annál fényesebb bizonyítékát még nemzet az uralkodó iránt való hűségének, szeretetének és lojalitásának még nem nyújtotta, mint a magyar, a mikor Rudolf királyfi Erzsébet király asszony elvesztése utótt sebet a király szívére, s a mikor a nemzet is — mint a melynek szívére ez a két csapás mély sebet ej-

tett — megosztani igyekezett a király fájdalmát.

Ferencz Józsefnek tudnia kell, hogy a magyar nemzet mindenha, kész szívvel és a legigazabb részvétellel oszta-kozott a király örömeiben és fájdalmában egyaránt.

És ha most még is azt kell tapasztalnia, hogy a magyar a deczember 2-iki jubileumban megszabott formák között nem kíván részt venni, ennek újat nem a hűség, a szeretet, a lojalitás, vagy a ragaszkodás megfoghatóvá állja, hanem az a történelmi tény, mely 1848 deczember 2-ikához fűződik, s a melynek emléke még nagyon is élénken él minden magyar szívében.

Nem szükséges magyarázatnunk, hogy 1848 decz. 2-ika mit jelent a magyarokra nézve. Mindenki tisztában van vele.

És tisztában lehet azzal is, hogy a mikor a magyar nemzet vonakodik a jubiláris ünnepségben részt venni, — arra nagy és elvitathatlan oka van.

Önértetes és jogaira féltékeny nemzet nem alázhatja magát odáig, hogy legveszedelmesbb ellenfelével kezdet fogve örömnappá avassa fel 1848 deczember 2-ikát, azt a napot, a mikor államiságunkat az osztrákok megtiporták és az önálló Magyarországból osztrák provinciát csináltak.

Akkor lennénk méltatlanok történelmi nevünkre és a nemzetcsaládok sorában való megtűretésünkre, ha megfedekezünk a história tanításairól és hálálkodni igyekeznénk oly történelmi eseményekért, a melyekben jogaink és történelmi tradícióink megtiprása foglaltatik.

Akkor lennénk méltatlanok őseink nagy nevéhez és történelmi hagyományainkhoz, ha olyan történelmi emlékek előtt hajtánánk meg térdeinket, a melyek a nemzetünk és országunk legigazságát jelképezik.

Maga a koronás király sem becsülhetné meg beuntunk azt a teljes megfeledezést, mely abban nyilvánulna, ha mi, mint önálló nemzet országunk ellenségeivel szövetségbe lobogtatnók meg az öröm fátylatűzést egy gyászos korszak emlékünnepe.

És a mikor a történelem és még élő nagyjaink arra tanítanak, hogy be-

csüljük meg történelmi és nemzeti tradícióinkat, a mikor arra adnak oktatást, hogy ragaszkodjunk a jogainkhoz és becsüljük a királyt s ragaszkodjunk hozzá jó és balsorsában egyaránt, akkor akadaak magyarok, akik belekényszeríteni akarják a nemzetet egy megalázó ünnepben való részvételre és azt hirdetik, hogy csak azok az igaz magyarok, akik jó szívvel mennek bele abba a medálías világba, a melyet most alkot meg az osztrák abszolutizmus az új magyarok számára.

Am, a ki elég könnyelmű ahhoz, hogy szakítsa a történelmi tradíciókkal; elég hazafiatalan ahhoz, hogy kezdet fogjon a Haza ellenségeiben jóbarátot lásson, az menjen a császárvárosba és ünnepelje meg történelmünk egyik leggyászosabb korszakát; de a ki ehhez a szentelt földhöz a történelmi hagyományok és a hazaszeretet kötnék, az hagyja magukra a Hon ellenségeit és ne azonosítsa magát olyan törekvési irányzatokkal, a melyek csak arra alkalmasak, hogy a nemzet és király közt kifejlődött érzelmi köteléket is megbontsák.

A magyar bizonyára találni fog módot arra, hogy a mikor a királyt valami öröm éri, vagy a mikor valamit ünnepel, szívében és lélekben osztozzék vele az örömeiben. Bizonyára ebben az ünnepben is ott lesz vele a magyar szív és a magyar lélek; ámde ne követeljük tőle, hogy olyan külső formák közt ünnepeljen együtt a Haza ellenségeivel és meghazudtolja történelmének összes tanításait.

Azokat a medálíákat pedig hadd viseljük békén azok a gyászmagyarok, a kik — ha kell — osztrákbak tudnak lenni — az osztráknál és a kik — abban a hitben élnek, hogy a történelmi tradícióknál erősebb a — hiperlojalitás és a hazafiságnál tövösebb dolog a medálía a mellén.

Mi nem irigyeljük ezeket a medálíákat a tulajdonosaiktól, de abban bizonyosak vagyunk, hogy a magyar királyt jobban szeretik azok a kik az ő ünnepén szívében vele éreznek és vele örvendenek, de a medálías-világ gyászlovagjaival nem avatják fel magukat.

Politikai hir.

Takarodó. A Bánffy-kormány egyik bécsi félhivatalosa tegnap világgá kürtölte, hogy a magyar testőrséget, mely Mária Terézia óta Bécsben van, most áthelyezik Budapestre. Ezt a hírt néhány kormányparti lap már sietett, mint nagy „vívmaný“-t feltüntetni. Ma azonban a Neues Wiener Tagblatt esti lapjában leczáfolja az egész hírt, melynek valótlanságát különben előre sejtették s alapos gyanúnak mai számunkban kifejezést is adottunk. A kormány az ilyen és hasonló hírek koholásával akar port hinteni a közvélemény szemébe s erre nézve kétségtelenül neveltséges örökösödést fejt ki. Ez újabb „vívmaný“-ával hamarosan kudarcot szenvedett, a mint ez az előbb említett bécsi lap következő sorából kitűnik:

Az a hír, mintha a magyar testőrséget Budapestre helyeznék át, félreértésen alapulhat. A testőrséget illetőleg vannak ugyan tárgyalások folyamatban, de ezek tisztán és egyedül a magyar testőrség pénzalapjának kezelésére vonatkoznak. Ezt az alapot, mely magyar eredetű, most Bécsben kezelik. Most tehát az a kérdés, vajon nem lenne-e célszerű, ha az alapot Magyarországon kezelnék.

Ime a nagy „vívmaný“! Rövid huszon-negy óra alatt lefajták a legújabb „kormány-siker“ takarodóját.

A politikai helyzet.

Budapest, nov. 26.

Budapestről írják:

A nagy viharok hete aránylag csendes nappal végződött. Pulszky Ágostnak a legnagyobb mértékben cinikus beszéde nem kellett állaadóbb izgalmat, az ellenzék könnyen elbánt a kellemetlenkedő urral, a ki olyan tanokat hirdetett ma, a melyek azt az alternatívát állítják fel, hogy Pulszky vagy a józan észhez, vagy az ítélőképességgel került ki nem egyenlíthető konfliktusba.

Bánffynak még mindig nincs tekintélyes szónoka. A jövőhözre alighanem fel is menti az ellenzék báró Bánffy Dezsőt attól, hogy indennitászónokokat keresen. Felvonnul ugyanis egynehány kellemetlen ügy a parlament látóhatárára, a melyek böcs csoportosításával a Bánffy-kormány ismét remekelt.

Legközelebb a Rakovszky István mentelmi ügyére vonatkozó bizottsági jelentéssel gyújta fel a kormány az aránylag nyugodt parlamentet. Hogy mi volt a célja Bánffynak ennek a parlamenti ügynek az összebonnyolításával, a melyben világosan meg voltak a mentelmi jog súlyos megsértésének összes ismérvei, arról kormányparti körökben azt

beszéli, hogy a miniszterelnök s Perczel Dezső belügyminiszter között történt megálapodás erre nézve. Perczel követelte, hogy a büntetésekben szerepelt rendőri közegek minden áron tisztára mosandók, mert nem mehet az ő embereivel a büntető törvényszékhez, ha a mentelmi bizottság Krecsányit ezt megelőzőleg elítéli.

Ez az oka, hogy Perczel Béni is hirtelen megszeliült. Bánffy belügyminiszterének megtette ezt a szivességet, Jeszenszky Sándor Schmidt előadónak átadta az utasítást írásban s így született meg a tegnapi határozat Chorin, Kálos és Kubinyi Géza kormánypárti tagok heves ellenzése dacára. A szabadelvű pártban is számosan osztják Chorin és társainak véleményét s így Bánffy Perczel segítségével csinos incidenset a Házba.

A véderő provizoriumnak az ujonczmegajánlási javaslatba való becsomposzása, melyről mint súlyos alkotmányvétsérről már szó-lottunk, szintén a jövő héten jelenik meg a Házban. Ezt Münnich Aurél mutatja be jelentésében, a ki tegnap Szilágyi Dezsőnek mert tanácsokat osztogatni arra nézve, hogy miként teljesítse elnöki kötelességeit.

Alkotmányvétséért, igazgatósgot az elnökkel szemben valószínűleg még Münnich is nehezen czipel fel az előadói székre, dacára annak, hogy az őrnagy ur mint Herkules birkózik meg vagy negyvenféle bankigazgatósági állással.

Eanyi incidenset halmoz össze a Bánffy-kormány és éppen azért ismét több határozottsággal beszélnek a képviselőház elhalasztásáról. A királyi leirat állítólag már Bánffynál van mint a biztosító szelep, ha az ő erőszakos taktikájá, törvényvétsései ismét úgy felforrallják a parlamentet, hogy a Szent-István palástjába való kapaszkodással tud me-neküllni. A hétfői nap szavazással kezdődik. A szabadelvű pártban ma már nagy sürgős-for-gás volt, mert igen sok ember nehezen volt kapacitálható arra, hogy a tudomásul vételt Wlasicsnak a Pulszky ügyben megszavazza. Mindenesetre érdekes távolmaradásokra van kilátás.

Pulszky Károly a parlamentben.

Budapest, nov. 29.

A H—k írja:

Nem szeretjük a régi ügyeket, melyekért egy országnak kell pirulnia, felújítani, de midőn a cinizmus nem áll az emberbaráti szeretet köpenyébe burkolózni és szem-forgató ájtatossággal bizonyítja humaniz-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1898. november 28.

Emlékezzünk régiekről.*

Innen, Budán csendült az első magyar szó; ahogyan nagyon rövid ideig volt hallható.

gyorsan elnémult gyönyörű zenének szavhangzó Erdély bárczei levének.

és édes testvérnép nagylelkű rendei szavazták, hogy meg kell a nyelvet menteni.

magos pénzalap, magán áldozatok alá érlelék a szép határozatot.

magyar színészet, a hazaszeretet, a meleg-úgyán újból megszületett.

állalt a második színjátszó tábor lép Vesselőnyi vasakaratóból.

szédek erejű gáttörő lelke, a társas élet, milyen mozzanatja.

magyar, a melynek, a hangja, nyelve, a nagy napunk van, örömtűnnap, páros.

Teatromba megyünk; már ez elég volna; De hogy még magyar szó zeng a teatromba,

Magyar a művészet, az a hangja, nyelve, Ki ne lenne édes boldogsággal telve?

Hisz ez ritkább öm a fehér hollónál! Uj magyar színjátszók itt a Fehér Lónál!..

A világ nem látott ilyen fehér lovat, Vendégül magánál, muzsát, istent fogad,

Az őszi és téli idény alkalmából a népművészet beszerzésére felhívja a n. é. közönség becses

Lobogjon a faklya! Örök tápot neki, A mely mindenható erővel lengeti!

Nem küldlek vízenyő, rideg talajokra, De oda, hol lángol a szívek tűz boka.

Legyen előbb telve a tüztartó katlan Gyűléseiben dur, kifogyhatatlan,

Akkor kicsaphattok oly tájakra is majd, Hol idegen áram nyomja el kis fajt.

Most mentek, hol még forr szűz vér az erekből: Innen legelőször mentek Debreczenbe!

Mondják: „Magyarország és Erdély lámpása, Most hát világitsa, a világ hadd lássa!”

Igy az oroszán vér; meg is érté vére, S nem is vált bizója kára, — szegényére.

Meleg fészekbe szállt a kis szellem tábor, Örömszaj fogadta, taps, ujongás, mámor...

A mai kor fia, fel se is foghatja, Hogy a társas élet, milyen mozzanatja.

Volt az, mikor attól zsongott ez ő város, Hogy: „ma nagy napunk van, örömtűnnap,

Teatromba megyünk; már ez elég volna; De hogy még magyar szó zeng a teatromba,

Magyar a művészet, az a hangja, nyelve, Ki ne lenne édes boldogsággal telve?

Hisz ez ritkább öm a fehér hollónál! Uj magyar színjátszók itt a Fehér Lónál!..

A világ nem látott ilyen fehér lovat, Vendégül magánál, muzsát, istent fogad,

Régen áldozatul szolgált az istennek, Most az jön áldozni, udvarolni ennek!

Kínál Bandeguz se buzogott hívebben, Mi dagadozhatott a te nagy szívedben?

Sirt megrázkódtató ejkadról hallani Szerettem volna ezt dícső Csokonay!

Debrecezen szerette a színművészeket; De bennök hazafit nem művészt szeretett.

Kétségkívül azt is mutatják irások, De neki semmikép nem komédiások.

Bennök önnön fáját szerette a magyart, Azért nekik tüstént hazát adni akart.

És mint a magyar Genf, kályvínista Róma Jelleméhez képest gondolkodott róla.

Mint gyám, mint jó apa így szolt hozzá nyiltan: „Jó! Én pártod fogom; mi kell? nesze! itt van!

De ha bennem érted ily érzés született: Tudj illendőséget, mutass becsűletet;

Ki engem megrikat, mint Hunyadi, Kemény, Az nekem ne legyen korhely, czéda legény.

Ki mint Mátyás király egekig magaslat, Ne legyen bálvány: kártya, kocma asztal.

Szégylelem a könnyem, megbánom a lángom, Ha boldondá lettem egy rongy karavánom.

Jó Auer András, főmaradt a neve, Ezernyolczszázttízbe egy szép summát teve.

Levélben kezébe, Ernyi direktornak, Hogy ossza ki négy oly aktrix és aktornak,

Kik a binén és künn ez időszak alatt, Legjobban játszottak s legártatlanabbak.

Sőt a tanácsban itt már oly lelkes nép ült, Az állandó színház, majd hogy föl nem épült.

Hogyha bele nem zug, vág Gulácsi Antal: „Én nem tűzök össze a közakarattal;

De segítni vágynám e szintársaságon: Három évig minden költségét kiálloim.”

Színház épülését vissza így vetette, Majd egy félszázadra egy nemes szív tette.

S ha így elvállalták az apaság tisztét, Színész gyermekeik hűn meg is őrizték.

A levéltár szerint főnhirdeti még a Század derekáról följegyzett példa:

Molnár András uram volt a bine-censor. Mérge egyik estén iszonyuan felforr.

O pap, piárista, rendfőnök, hallatlan! Papot tesznek csuffá teástromdarabban!

Ki az az auktor? Nézi: Hugó Viktor! Rettentő, vakmerő, atheista piktor!

A nottdáni templom zord harangozója, S don Clodfrolló a rend papja és bírója

A darab hősei. Harangozó és pap, Mindkettő a szentek dícsőre közé csap:

Harangozó a ki látva, hogy a papja Ártatlan lényt gázol: nyakcsigolyán kapja,

S hogy megvédi azt, ki vérig van gyötörve Óriás erővel kanyarintja földre...

„Pap, a ki szerelmes, gyilkol és bosszút áll, Minden jó keresztyén, kit megvet, szid, utál,

Binén hurczolni ily „förtelmes” alakot, Az a bitang aktor, hogy bátorzkodhatott?!

Censor a papi tisztem hát én is betöltöm: Tanács! Követelem: fogad el őt rögtön!

Hogy a pokol lángja emésze, fűrösze! Ül a debreczeni magistratus össze.

„Soha ilyen akta! Kriminális dolog! — Senátorok arca összevissza forog. —

Végre a polgármester szót indit: Hol kapják Ezek a színjátszók a magok darabját?

Pestről ugy-e? Nyilván játszatják ott is? Ah! Hisz’ ez, mit nekünk Pest még ajánlott is.

S a ki most itt játszta maga Fáncsi Lajos, Vendégünk! Már biz ezt elfogatni bajos.

Pesten is ő játszta és Pest csodájára, És nem dől rá össze az ő Budapestjára.

S Fáncsi még nemesfi! Itt van a levele! Már csak mint nemessel kell elbánnunk vele.

Én hát abban vagyok: mondja ki a tanács: Hogy csak türtőztesse Molnár uram magát.

Nemest elfogatni! Lassabban a testtel! Debreczennek oka nincs truccozolni Pesttel.

Itt elfogatásnak oka, helye nincsen, Értsen velünk egyet! S áldja meg az Isten!”

Sipos Testvérek

uri divatruház

Belmagyar-utca 3. sz. alatt

hol férfi és fiu kalapok, sapkák, sárczipók, Jäger alsók, kesztyűk, nyakkendő ujdonságok

a legolcsóbb árban kaphatók. 84. 23 ujo. Napoca.

— **Az ál-Wolf levele.** Több budapesti és bécsi újság után hirt ádtunk arról, hogy Wolf Hermann, a hirdető osztrák képviselő, báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszternek az ellenzékek szemben tanúsított magatartását sértő levelet írt. Az újságok a honvédelmi miniszter bécsi utazását is összefüggésbe hozták ez esettel s ezt mondták, hogy báró Fejérváry párbajozni ment Bécsbe. Magabiztos bécsi jelentés szerint báró Fejérváry csakugyan sértő levelet kapott Bécsből K. H. Wolf aláírásával, de ez a levél egyszerűen hamisítás volt, mert Wolf képviselő kijelentette, hogy a honvédelmi miniszternek semmiféle levelet nem írt.

— **Intelligens fiatal hölgy** január elsejére keres háziasszonyi nevelőnő társalkodónő vagy Cassinói állást. Cím a kiadványtalban.

SZÍNHÁZ.

— ? —

Ez alatt a cím alatt szó volt lapunk szombati számában dr. Gyalui Farkas darabjáról. Ugyanez időben a „Magyarország” tit lapja is hirt ad a dologról. E tárgyban agnap következő nyilatkozatot tettük:

A „Magyarország” hírére kijelentem: Mejo nevét életemben most olvasom először; soha darabját nem olvastam, nem láttam. Darabomat egy régi francia lap tárczája után írtam, mely előrebocsátja, hogy Párisban egy boulevard kövezetének leszállítása által némely utca házában minden emeletet majdnem egy emelettel magasabb lett és ez alkalmat adott egy vaudeville megírására. Kövekezik novella alakban a vaudeville leírása, melynek címe „La rue de la Lune” és gondolom Boyertől való, mert itt nincs nálam följegyezve. Ezt a tárczát teljes mértékben felhasználám, de az alapszöveget is változtattam. Beletettem új ötleteket, új helyzeteket, egy bajjazzó paródiát és általában egy dolgoztam föl, hogy legteljesebb jobbizomsággal jogom volt odairni a darab elé, már a benyújtáskor a kéziratra „francia tárgy után”. Ez a szinlapon is rajta volt. Címét nem én változtattam, hanem az igazgatóság, mert az „Emeleten” cím helyett jobbnak tartotta az „Uraságod idegen?” címet.

Dr. Gyalui Farkas

Közljük a nyilatkozatot egész terjedelmében. Távol legyen tőlünk, hogy valakit alapvetően vádolnánk plágiummal, de azt, a mit e tárgyban lapunk szombati számában írtunk, kénytelenek vagyunk fenntartani: miután dr. Gyalui Farkas „Uraságod idegen?” című darabját Wilhelm Mejo „Im dritten Stock” című darabjával összehasonlítva, a személyek elferdített neveitől eltekintve, jelenetéről jelenetre azonosnak láttuk dr. Gyalui Farkas nyilatkozatában határozottnak állítja, hogy ő egy francia novellából írta a darabot de teljesen önállóan. Ha az állítást elfogadjuk, miként tudjuk megmagyarázni magunknak azt a körülményt, hogy a darab jelenetéről jelenetre azonos egy olyan német író darabjával, a kinek dr. Gyalui Farkas híré sem hallotta? Ezen elhinnék azt, hogy a német író plágizálta dr. Gyalui Farkastól, de a feltételest megtagadja az a körülmény, hogy a német darabon 1887-es dátum áll, míg a dr. Gyalui Farkas darabját csak a múlt héten adták elő a kolozsvári Nemzeti Színházban. A nyil rejte megfektetés az „Uraságod idegen?” szerzőjéről elvárjuk.

* **A gésák.** Szombaton és vasárnap este másodszor és harmadszor adták elő a „Gésák” című énekes játékot. A közönség szombaton csak félig töltötte meg a színházat, ami kárulag a helyárák felemelésének tulajdonítható. Kolozsvárnak nincs akkora közönsége, hogy ugyan egy darabot csak kétszer a megnevezett magas helyárák mellett. Szombaton is sokkal jobban jön ki az igazgatóság pénzügyi tekintetben, ha magas helyárák mellett adja elő, mert így megelt volna a ház és több lett volna a bevétele. Jó lesz e példából jövőre levonni a konzekvenciákat. A közönség a darabot másodszor is igen kedvezően fogadta. Sokat mosolygott a főszereplőket, gyakran szólította lámpák elé, ezóval az est mozgalmassá és élénkebbé tette. Legteljesebb elismerésre szolgált Irén tarthat jogos igényt. Ebben a szerepben az ő fényes művészi kvalitásai teljes mértékben érvényesültek.

A közönséget az este is egészen elragadt pompás éneke és discret játékaival. Sokat tapsolták Perényi Margitot is, kit egy szép virág biciklivel leptek meg. Nyárinak főleg az utolsó felvonásbeli kupálával most sem tudott betelni a közönség és maga fujta is, a míg csak bele nem rekedt. A többi szereplők szintén derekasan feleltek a kötelességeiknek. A darab fényes jelmezeit és díszleteit az utal is megdöbbent, a kik még ilyeneket még nem láttak.

* **A lelenz.** Szigligetinek pályadíjjal koronázott népies színműve (ének nélkül) ké-

rül holnap kedden színe új betanulással. A kolozsvári színpadon évek óta nem adták a darabot, a mely annak idején nagy tetszésben részesült és állandóan műsorban volt. A darabban kitűnő szerepe van Fáy Szerénának, a színház kiváló drámai művésznőének, továbbá Kassainak és Szentgyörgyinek jutott hálás szerep.

IRODALOM.

Erdélyi Irodalmi Társaság felolvasó ülése. Az „Erdélyi Irodalmi Társaság” tegnap délelőtt 11 órakor a városház közgyűlési termében felolvasó ülést tartott. A terem zsúfolásig megtelt Kolozsvár előkelőségével. A széksorokat díszes hölgyközönség töltötte meg.

Kuun Géza gróf, a társaság érdemes elnöke megnyitva az ülést igen szép és tartalmas visszapiantatás olvasott fel az Erdélyi Múzeum keletkezéséről, méltatva Mikó Imre gróf érdemeit az Erdélyi Múzeum létesítése körül. Sajnálatát fejezte ki a fölött, hogy az ifjabb nemzedék vajmi keveset tud Mikó Imre grófnak, irodalmunk felvirágoztatása érdekében Erdélyben kifejtett áldásos és vaszorgalmu működéséről. Felolvasását azzal fejezte be, hogy Mikó Imre mindig lelkesítő példaként fog ragyogni előttünk, mert nevét a magyar Clio arany betűkkel véste be érczaplára.

Ezután a felolvasói asztalt De Gerando Antonina foglalta el, a ki igen csinos, a közönség figyelmét mindvégig leköti értekezést olvasott fel „Cyrano de Bergerac és az igazi francia szellem” czímen. Felolvasását zajos tapsal jutalmazta a közönség.

Hegyesi Vilmos a társaság rendes tagja eredeti elbeszélést olvasott fel, melyet feszült figyelemmel hallgatott a közönség.

A műsor utolsó pontja igen érdekes volt. Szabolcska Mihály a kiváló költő újabb költeményeit mutatta be, melyek költői korszerűség mellett képezik legszebb virágait. A közönség zajosan megéljenzte a jeles költőt.

A felolvasó ülése Kuun Géza gróf elnök záró szavai után fél 2 órakor az elnök elzetésével véget ért.

MULATSÁG.

Daleatély.

Az Unio utca elején napok óta egy nagy nemzeti lobogó lang e felirattal „Kolozsvári-Dalkör esélye 1898. nov. hó 26-án. „Gyermek leheltem” a mikor halottam emlegetni, hogy a kolozsvári dalkör egyike azon dalegyesületeknek, melyek a Magyarországon tartott országos dalversenyeken több alkalommal sikerrel működtek és diadallal tértek haza. Azóta gyakran olvastam, hogy ez az egyet ünnepeleken közreműködik, opretti előadásokat rendez és minden nagyobb egyházi ünnepeleken a főtéren kath. templomban istentisztelet fényének emelésében részt vesz.

Emondhatom, hogy igen sokszor kelle-mesen lepet meg egy-egy isteni tisztelőtlen a dalkör szereplése, valami rendkívüli hatást keltett az áhítatos közönségre s nem egyszer lizelttem a buzgón imádkozók arcán a változást, melyet tisztán a — a dalkörnek lehet tulajdonítani a szépen előadott ének számokért. — Ez estélyre elmenni az kecsegtetett, hogy a napokban a főtéren egy estéli órában sétálva egy pártutól, a kik mellem elsiettek halottam, hogy ma próba van és azon részt óhajtanak venni. Egyikük Lány a másik dr. Szöllősy szerzőket emlegettek, elhalmozva mindkettőt dicsérettel.

Erre figyelmessé lettem és elhatároztam, meghallgatom a dalkört — a kitűzött napon nyolcz óra után egy kis élenkséget láttam a Központi Szálloda körül, kik gyorsan siettek fel az emeleti étterembe. Felmenve egy kis várakozás után kivonult a dalkör és Oberti f. karnagy vezetése alatt előadta Rieger György által szerzett „Dalár indulót.” E szám után, emondhatom, nem csalódtam, egy fiatal erőből álló, élet képes, jól fegyverezett kitűnő hang anyaggal rendelkező és jól összehangolt dalkart hallottam. Az első adott énekszám után felhangzott tapsvihar minden dalár arezára örömsugárt varázsozt s megelégedetten távoztak az emelvényről. Most Czako Jenő ur kellemes, csengő hangjával sikerrel adta elő Rudnyánszky Gyula által írt „A gráya” című drámai jelenetét.

Harmadik számnak Lányi Ernő „Magyar nép dalok” című szerzeménye következett, melyet a tagok nagy gondnal és kedvvel tanulak be és adtak elő, élvezet volt hallgatni. Ezután Kovács Kálmán, Id. Taritzky F. és ifj. Taritzky Ferencz urak adták elő Schumann Fantazie Stütcke op. 88 sz. szerzőményét.

A kellemes triót a kitűnő előadásban

nagy élvezettel hallgatta a közönség és minden szám után hosszan tartó tapsal kívánta megelégedését kifejezni. A műsor folytatásaként Borbély Sarolta k. a. zongora játéka következett, ez alkalommal a kisasszony Liszt F. nek Rigolettijéből játszott egy számot, melyet méltó elismeréssel a közönség az előbbi számhoz hasonlóan kívánt kitűntetni. Végül dr. Szöllősy által zenésített Főti-dal férfi nőt gyest adta elő a dalkör. E műsort a szerző a dalkör számára írta és ajándékozta, melynek egy a bemutatása, mint előadás kifo-gasztalan volt. Az előadás után igen sokan siettek a jelenvolt szerzőnek, nemkülömben a dalároknak gratulálni. Hangverseny után Csikai Gyuri zenekara mellett reggel négy óráig mulatott a társaság. A műsor összeállítás, valamint az estély sikerében az orosz-lánréz a titkár illeti, a ki a már tőle megszokott figyelemmel rendezte a dalkör estélyeit. A minden tekintetben kitűnően sikerült estélyre sokáig emlékezni vissza mindazok, kik az én személyemmel együtt hallgathatták e kitűnő dalkört.

X.

Közönség köréből. *)

En a Pécsi Tauszik czégtől ez év Augustus hónapban kaptam 1 hordó 400 liter vörös bort mintául, — a bort már régen eladtam, ma pinczémben egyetlen csepp Pécsi bor nincs, a tegnapi közleményben a Tauszik czég engedelmem és tudomásom kívül hivatkozott reám, — én a Tauszik czéggel összeköttetésben nem voltam és nem is leszek, annál kevésbé mert én bor vásárlásaimat soha borkereskedőtől nem eszközölöm hanem kizárólag csakis bortermelőktől, mint mustot szerezem be, — e minta rendelést csak is azért tettem, mert ajánlatával képviselője annyira ostromolt, hogy csak így birtam megszabadulni tőle, hogy e minta rendelésemet feladtam.

Kolozsvár, 1898. nov. 28.

Graf János,
vasuti vendéglős.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” táviratai, telefon tudósításai, és sürgöny-levelei.)

A királyné hagyatéka a nemzeti múzeumban.

Budapest, nov. 28.

Nagyjelentőségű örvendetes értesítést kapott ma dr. Wlassics Gyula. Az udvar részéről ugyanis tudatták, hogy Erzsébet királyné hagyatékából a megboldogult királyasszony leánya Gizella és Mária Valéria főhercegnők több Magyarországot érdeklő tárgyat kiválasztottak és e nagybecsű emlékeket a magyar nemzet múzeumának aján-dékozták. A főhercegnő örvendetes elhatározásáról Wlassics miniszter nyomban értesítette a Nemzeti Múzeum igazgatóságát.

A király utazása.

Bécs, nov. 28.

Ő Felsége tegnap reggel Gödöllő-ről ideérkezett és az államvasutak pályaudvaráról Schönbrunba hajtatott.

100 éves jubileum.

Debreczen, nov. 28.

A színészet száz éves jubileumát nagy fényvel ünnepelte meg Debreczen közönsége. A megyeház disztermébe alig jutott be az ünnepelő közönség egy kicsiny része. Ott voltak Debreczen és Hajdumegye előkelőségei, a Petőfi tártaság, Öthön, Újságírók Egyesülete, Nemzeti Színház, színész egyesület, a nagyobb vidéki városok irodalmi társulatainak küldöttségei.

Mikor a Debreczeni dalárda elénekelt, „Tied vagyok, tied hazám” zugó tapsvihar tört ki, ezután felemelkedett Komlósy Arthur és megnyitotta a díszgyűlést. Üdvözölte a küldötteket. Géressy Kálmán új és értékes adatokkal ismertette a színészet viszonyait.

Géressy nagyrétű felolvasását viharos éljenzéssel jutalmazta a közönség.

E. Kovács Gyula szavalt el ezután óriási tetszés közűt alkalmi ódáját, a melyből lapunk mai tárczájában közlünk egy részletet. Ezután a közönség a megyeház-térre mentek, a hol az összes debreczeni dalárda a Szózatot énekeltek, mely után dr. Bakonyi Samu tartott alkalmi beszédet. Ezután lehullott az emléktábláról a lepel. Magasztos és lélekemelő jelenet következett ezután; az összes dalárdák a Hymnuszt énekeltek. A közönség levette kalapjait és valamennyien énekeltek — „Isten áldd meg a magyart!” Az ünnepély ezzel véget ért. —

*) E rovat alatti közleményekért a felolvasó kör a beküldött illeti.

Délben keltőkor a „Bika” disztermében 300 teriteki díszebád volt. Az első pohárköszöntőt a királyra gróf Degenfeld József főispán mondotta, majd Szana Tamás, Hegedűs István, Lipcsey Ádám, Pázmándy Dániel, Rákosi Viktor, Komlósy Arthur. Üdvözöl táviratokat küldöttek: Perczel Dezső, Jókai, Blaha Lujza stb.

Választás.

Jászberg, nov. 28.

Az erőszak győzedelmeskedett. Hallatlan preszió folytán a közöni választmányba, mint csak a legkiválóbbabb kormánypártiak jutottak be. Az ellenzéknek egyetlen embere sem tudott bejutni.

Öngyilkosság.

Budapest, nov. 28.

Gerendai orvos, Kunhegyesen felakasztotta magát.

Népgyűlés.

Budapest, nov. 27.

Miután Bpsten a rendőrség nem engedte meg népgyűlés tartását, a függetlenségi polgárok tegnap délután Rákospalotán rendeztek népgyűlést Fischer Rezső, a népgyűlés elnöke a kormány eljárását erősen elítélte. Elhatározták, hogy felszólítják az ellenzéki pártokat a haroz további folytatására.

Az elnökség a népgyűlés határozatából a következőket sürgönyözte az ellenzéki pártok vezéreinek:

A rákospalotai népgyűlés egyhangú lelkesedéssel üdvözli önt, — mint az ellenzék egyik vezérét, azon kérelemmel, hogy pártja mindaddig küzdjön Bánffy és rendszere ellen, míg el nem pusztul.

Üdvözlét.

Budapest, nov. 27.

A lipcsei egyetem magyar ifjúsága táviratilag üdvözölte a budapesti egyetemi ifjúságot s kitartást kíván küzdelméhez.

Országgyűlés.

Budapest, nov. 28.

A képviselőház mai ülésén először is névszerinti szavazás volt Wlassics miniszter válasza felett, melyet szombaton Rakovszki interpellációjára adott a Pulszki ügyben.

A többség tudomásul vette a miniszteri választ.

Ezután az indenniti került tárgyalásra.

Gróf Apponyi Albert volt az első szónok.

Kijelenti, hogy a kérdés nem bizalmi, hanem hatalmi kérdés.

Az ellenzék nem hajlandó kezé-ből kiengedni a költségvetés hatalmát míg meg nem tudja, hogy mire akarja a kormány használni.

Vádolja a Tisza-rendszert, melynek még rosszabb kiadása Bánffy.

Tisza még tartott bizonyos mértéket, Bánffy azt se tart. Ekes szárkáz-mussal szolt Tisza Istvánról, ki Bánffyt a Dezsöffy-ügyben ártatlan búrának tüntette fel.

Ki hinne róla gonoszságot, hiszen tudják, hogy Szolnok-Dobokában is mindig megbecsülte politikai ellenfeleit.

Bánffy nyilatkozata a szabadelvű klubban ugymond inparlamentáris, mert a koronát beleviszi a harczba.

Az alkotmány és jogok lábbal velő tiprása azt a gondolatot keltette benne, nem volna-e itt az idő visszavonulásra?

Önök! ugymond a jobboldalra mutatva alkotmányos komédiásdit játszanak

Viharos tetszés a baloldalon.

Karakterizálja Bánffy működését, ki milleniumkor a jobbját elfogadta, politikailag kihasználta és az ellenértéket a kuria bíraskodást ravasz fondorlattal kijátszotta.

Viharos tetszés.

Egy óra felé végezte be Apponyi beszédét, mely után 10 perc szünet következett.

Szünet után Bánffy állott fel, de nem tudott szóhoz jutni.

Az ellenzéki oldalon egyszerre kitört a tomboló zaj.

— Mondjon le! Pusztuljon onnan! felkiáltások hallatszottak sűrű egymásutánban, ugy, hogy mintegy 10 perczig nem tudott Bánffy semmit sem mondani.

Szavaiából mindössze csak annyit lehetett kienni, hogy óhajta az ülés-szak 5 vagy 8 óráig tartanak.

Polonyi rögtön azt kérdezte erre: Konkrét indítvány-e ez?

Bánffy: nem.

Bánffy után, Mezei Mor kelt a kormány védelmére, de a sok közbeszolás miatt alig tudta mondokáját bevégzni

Derék vármegye.

Budapest, nov. 27.

Pestmegye mai közgyűlésén elvette Csongrádvármegye feliratát.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLOS.

Felolvasó szerkesztő és lapfajladomozó:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR. *)

Tekintetes

Görög Márton urnak

Helyben.

Tisztelt Barátunk!

Megbízásod folytán megjelentünk f. év és hó 25-én délután 2 órakor Haraga Antal ur lakásán, s ott nevezett urat felhívtuk — hogy az ellened használt sértő kifejezésekért adjon elégtételt. Haraga Antal ur azonban ezt megtagadta.

Ezzel az ügyet a te részedről a loyagasság szabályainak megfelelőleg befejeztünk tekintjük.

Baráti üdvözléssel Szamosujvár, 1898. november hó 26-án.

DUHA KRISTÓF, s. k.

városi-számvevő, tart. es. honv. főhadnagy.

CHEUL TIVADAR, s. k.

m. kir. adótiszt, tart. es. es k. tiszthelyettes.

Haraga Antal, ki aljas viselkedésénél és hitvány jelleménél fogva már régen rászolgált a társadalom megvetésére, mint olyan individumot, kinek a tisztességről és becsületről, még halvány sejtelme sincs, a közvélemény utálatának adom át.

Szamosujvart, 1898 nov. hó 26.

Görög Márton s. k.

Nyilatkozat.

Az ország minden részéből, de különösen Erdélyből érkező hírek nyomán arról értesültem, hogy a Pécsről érkező összes borok hatóságilag kifogásoltatnak, sőt le is foglaltatnak.

Noha az illetékes hatóságok eljárása az 1898. XXIII. t. cz. 10. §-val határozott ellentétben áll és magamnak ezzel szemben felelősségi jogomat fenntartom, igen tisztelt vevőim megnyugtására és saját reputációm megóvása érdekében ezenel nyilvánosan kijelenteni el nem mulasztotam, hogy a bortörvény 8t esztendő fennállása óta borhatisítás végett ellenem feljelentés s oha sem történt, a mi bizonyítja, hogy ehhez ok sem fogott fűn, hogy minden egyes esetben, a melyben kívántatt, vagy nagyobb szállítmányoknak boraim természetességét minden kétséget kizáróan hatóságok okmányokkal bebizonyítottam és hogy a jövőben is minden általam szállítandó bor természetességéért teljes szavatosságot vállalok.

Pécs, 1898. nov. 24-én.

Teljes tisztelettel

Tauszig Zsigmond.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Az „Ellenzék” november 25-iki számában, a „Mindenfélék” között, írva van, hogy czímre, mint a Károliana orsz. kórház élelmezője czímre is, pécsi borok érkeztek.

Továbbá említés tétetik arra nézve is, hogy a kórházban kiszolgált italok ellen, a korábbi időkben panaszok merülhettek fel.

Ezekre nézve, a közönség megnyugtató végett, a következő felvilágosítással szolgálok:

Az én czímre nem Pécsről, hanem Fiuméből érkeztek nagyobb mennyiségű borok, nem pécsi, hanem bécsi borkereskedőtől, kinek börtüzlete Fiumében van.

E borokból a rendőrség mintákat vett s ugyancsak a rendőrség konstátálta azt is, hogy én nekem pécsi boraim nincsenek és nem is voltak.

A bor minőségére nézve felmerülhetett panaszok eredhettek a kiszolgálás körüli visszaélésekből, mely ellen azonban ugyancsak a legezsigorubb intézkedések történtek.

Boraim állandóan vizsgálatra állatnak a tek. kórház igazgatóságának s önértel mondhatom, hogy boraim ellen ez oldalról soha észrevétel nem tétetett, ellenkezőleg igyekezetem és gondos kiszolgálásom miindig elismeréssel találkozott.

Kolozsvár, 1898. nov. 28.

Strasszer Zsigmond.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállalunk.

Hirdetések.

108—898 A. j.

927. 1—1

Arverési hirdetmény.

A m. kir. kincstár birtokában levő és a nagy-enyedi kir. pénzügyigazgatóság kezelése alatt álló alsófehérmegyei Maros-Portus és Alsó, M. Váradja közt a Maros folyón átvezető kincstári hid vamszedési joga, valamint a hidhoz tartozó s a Maros jobb partján fekvő vámház jelenlegi bérlete a folyó év végével lejárván 1899 évi január hó 1-től kezdve 3 egymásután következő évre tehát 1901 évi december hó végéig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Ennélfogva ezen czélból folyó **1898. december hó 12-én d. e. 10 órakor** ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverés fog tartatni.

A kikiáltási ár 5200 frt.

A szóbeli árverés megkezdése előtt a pénzügyigazgatóság főnökénél 50 kros bélyeggel ellátandó írásbeli ajánlatok is benyújthatók, melyek megfelelő bánatpénzzel t. i. a kikiáltási ár 10%-ával ellátandók.

Az írásbeli ajánlatok ajánlattevő által aláírva adandók be s azokban az ajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiírandó, ugyszintén világosan kiteendő ajánlattevőnek az a nyilatkozata, hogy az árverési és szerződési feltételeket jól ismeri, s magát azoknak aláveti. A zárt borítékba teendő és lepecsételt ajánlat következő czímzessel látandó el: „Ajánlat a marosportusi kincstári hid vambeszedési jogának bérletére.”

A szóbeli árverések részéről bánatpénzül szintén a kikiáltási ár 10%-a teendő le.

A legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, mivel a bér-szerződés felsőbb jóváhagyás mellett meg fog kötteni, a többi árverelő bánatpénze pedig azonnal visszaadatik.

Az árverésben résztvehetnek mindazok, kik hazai törvényeink szerint t. r. h. s szerződés kötésre jogosítvák és kik a kincstárnak bérhátrálékkal nem tartoznak. Az ezen árverésre vonatkozó egyéb különös feltételek a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Nagy-Enyeden, 1898. év novemb. 22.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Fogarason

a sertésvásár s hetivásár mindig

pénteken

szokott megtartatni.

A vásáron nagyon sok kövér sertés található olcsó árban.

924. 1—1

180—898.

922. 1—1.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi — hogy a hidalmási kir. bíróságnak 1898 évi 1585—898. polg. számú végzése folytán dr. Novák István kolozvári ügyvéd által képviselt Mezőgazdasági bank takarékpénztár felperes részére középlaki Bányai Mihály és nagy almási dr. Kressák Lajos és neje Lazkovics Ella alperesek ellen 120 forint követelés és járul. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán, alperesektől lefoglalt és 532 forint 10 krra becsült ingóságokra a hidalmási kir. járásbíróság 1898 évi V. 35. számú végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatott követelése erejéig is, — amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az árverésnek 40 frt tőke, ennek 1898 évi október hó 10-étől járó 6% kamatai erejéig Közép-lak községében I. rendű alperes lakásán és folytatólag N.-Almás községében dr. Kressák Lajos és neje mint II.-od és III.-ad rendű alperesek lakásán leendő megtartásra határidőül **1898 évi november hó 29. napján d. e. 10 óráig** kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt ingó tárgyak, m. p. Bányai Mihálynál 4 drb szürke szőrű ökr., — valamint dr. Kressák Lajos és neje Lazkovics Ellánál: különböző berendezési cikkek, fehérnemű, utazó-koffer, Eec-Homo festmény, porcellán edény, egy cseledő ág és 2 drb fekete férfi kalap a legtöbbet ígérőnek — készpénz fizetés mellett — szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldötttel írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák — mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kelt Hidalmáson, 1898 évi november hó 15. napján.

Zs. Vitéz Caesar
kir. bir. vgrhjtó.

Sz. 3074—898 tlv.

923. 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A hidalmási kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak szentmáriai Buc Juon I. Juan hagyatéká végrehajtást szenvedő ellen 49 frt 27 kr. tőke-követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kolozvári kir. törvényszék és a hidalmási kir. járásbíróság területén levő Szentmária községben és határán fekvő és a szentmáriai 7. sz. tjkvben 1. rend. 5—6 hrszámu, 2. rend. 260, 261 hrszámu, 3. rend. 309 hrsz. 4. rend. 354 hrsz. 5. rend. 440 hrsz. 6. rend. 515 hrsz. 7. rend. 587 hrszámu, 8. rend. 631 hrsz. 9. rend. 813, 814 hrszámu, 10. rend. 836 hrsz. 11. rend. 900 hrsz. 12. rend. 1040 hrsz. 13. rend. 1151 hrszámu, 14. rend. 1201, 1202, 1213 hrszámu, 15. rend. 1860 hrszámu, 16. rend. 1405, 1406 hrsz. 17. rend. 1711 hrszámu, 18. rend. 1792 hrszámu egész fekvőkre a végrehajtási törv. 156. §-sa alapján az árverést összesen 669 frt 01 krral, mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1898 évi december hó 23-ik napjának délelőtti 10 óráig** Szentmária községében meg tartandó nyilvános árverésen — a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. m. rendelet §§-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Hidalmás, 1898 évi november hó 12.

Nadesán
kir. aljbiró.

A Kolozvári Takarékpénztár és Hitelbank **Áruraktára** 3 év óta törekvését oda irányította, hogy az

erdélyi lóhere-magnak

Kolozvárt főpiacot teremtsen.

Hogy ez az időn is minél jobban sikerüljön, tájékoztatni kívánjuk az érdekelteket, hogy intézetünk az időn újabb áldozatokat hozva, jelenleg nem kevesebb, mint 10 különféle szerkezetű kül- és belföldi lóheretisztító gép áll rendelkezésünkre, melyhez járul a szakszerű kezelés és az intézkedések lelkiismeretes, gyors és pontos végrehajtása.

Áruraktárainkban kezelt magvak expor képesek, mit bizonyít, hogy 2 év alatt több mint 100 vaggont küldöttünk Ausztriába, Németországba, Schweizba és Franciaországba, az érdekelt körök teljes megelégedésére.

Áruraktárunkban elhelyezett és kezelt vetőmagvakat külfölddel összeköttetésben álló legnagyobb magkereskedőknek magas áron tudjuk eladni.

Együttal tudatni kívánjuk azt is, hogy helyiségünkben a **magy. kir. földművelésügyi miniszterium** segítségével mellett létesített és 7 év óta fennálló:

„**Erdélyi Gazdasági Egylet Heremagtisztító Raktára**”

működését a napokban újra meg fogja kezdeni, hogy a gazdaságszolgálat **valódi arankamentes erdélyi lóherével** ellássa.

Tisztítási költség (beleértve a raktározási és tűzbiztosítási díjakat is) 2 frt 60 krral állapított meg métermázsánként.

Az érdekeltek felkérésnek a tisztításra szükséges magvakat lehetőleg korán beküldeni, nehogy tavasszal feltorlódo munka folytán a lóhere és luczernamagvak kitisztítása késedelmet szenvedjen.

Esetleges fölvilágosításokra az **Áruraktár kezelő-sége** készséggel vállalkozik.

815. 7—8.

Udvarhelymegyében

K ü s m ö d községben 430 holdas birtokom 1899 április I-étől kezdve haszonbérbe kiadó!

Értekezhetni tulajdonos **Pálfi Dénessel** Tarcsafalva, Kobát-Demeterfalva.

925. 1—3.

M i n d e n n a p f r i s s

brassói tormás virslit, valamint mindenféle kolbászműveket mint párisi kolbász, lengyel kolbász, nyelv kolbász, stb. stb. továbbá táblasodar elsőrendű, füstölt és paprikás szalo nát, táblaszalonnát, kaiserfleisch ajánl postacsomagokban utánvét mellett

Fleischer M. és társa,

hentesüzlet, szalámi és zsiradékárugyár **Brassó.**

926. 1—3.

A jövő év első napjától kezdve 400 LITER TEJ

naponta eladó.

Értekezhetni **Nagy Sándor** gazdatisztal K a r a, utóposta Kolozs-Kara vasuti állomás.

910. 3—3

A k a r Ö n j ó
cognacot inni? Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város ezimerével

(kigyós kereszt a hármass hegyen)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerkereskedésben.
Főraktár Kolozvárt: **PÉTERFFY MÓRNÁL**
679.17—20.

Telefon 204.

GOMBOS FERENCZ

Telefon 204.

KŐ- ÉS KÖNYVNYOMDÁJA

Beltorda-utca 1. sz.
(Takarékpénztári épület.)

— KOLOZSVÁRT —

Beltorda-utca 9. sz.
(Lyceum-nyomda.)

Készít **Lithographiai munkákat**, u. m.

Névjegyeket: angol, olasz, mágnes és rinde-írásokkal, saját kezű aláírásokkal, koronák és czimerekkel a legelegánsabb kivitelben.

Eljegyzési értesítőket, menyegzői- és bál meghívókat.

Műsorokat, Tánczrendeket,

Számlákat és levélpapírokat czégyomatókkal.

Étlapokat, Étrendekeket.

820.11—12

Mindenemű **vignettákat** a kívánt nagyságban, egyszerű és diszes kiállításban.

Továbbá felvállaltatnak autografiák, mértani rajzok, részjegyek, részletek, sorsjegyek, betéti könyvek, üzleti könyvek, árlapok stb. szóval mindenfajta **könyvnyomdai** munkák a legutányosabb árak mellett s a legkényesebb igényeket is kielégítve.

Könyvnyomdai munkák

gyors és pontos elkészítésére a 3 gyorsasáttal és a legdivatosabb betűfajokkal felszerelt **Lyceum-könyvnyomdám** áll a n. é közönség becses rendelkezésére.

Teljes tisztelettel: **GOMBOS FERENCZ.**

Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség figyelmét felhívni a **Solymosy és Kósch cég** alatt vezetett

Gazdasági gépgyár és vasöntödére,

hol készítenek teljes **szeszgyári berendezéseket**, malmokat, gőszivattyukat, turbinákat, mindenemű gazdasági és épület öntvényeket u. m. oszlopokat, csigalépcsőket stb.

Elvállaljuk mindenemű gepek vagy géprészek javítását a legutányosabb árak fel-számítása mellett.

Eke és szelelő Rosta gyártására egész külön osztályt rendeztünk be, melyet a legmesz-szebb menő jótállással adunk.

Raktáron tartunk mindenemű gazdasági gépet és technikai cikkeket.

Tervezettel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Szives pártfogásokat kéri

Solymosy Olivér

gyártulajdonos

553. 35—

Ny. Magyar Mihály nyomdájában Kolozvárt.

Iskola Alapítvány - Kolozvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.